

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878
NO. 26. — ŠTEV. 26.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1970
NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 31, 1935. — ČETR TEK, 31. JANUARJA 1935

TELEFON: CHelsea 3-3878
VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

SENAT NI ZADOVOLJEN Z VLADNO PREDLOGO

PREDLOGA, KI JE BILA SPREJETA V POSLANSKI ZBORNICI, BO V SENATU PRECEJ PRISTRIŽENA

Poslanska zbornica je dala predsedniku polnomoč pri upravljanju ogromnih denarnih skladov, do čim bo v senatu na etelo tozadevno priporočilo na splošen odpor. — Dr. Townsend bo pričal pred zborničnim finančnim odsekom. — Rok NRA bo podaljšan.

WASHINGTON, D. C., 30. januarja. — Pri posebnem senatnem odseku je naletela na splošen odpor od poslanske zbornice sprejeta predloga, naj se da predsedniku štiri milijone osemsto osemdeset tisoč dolarjev za pomoč in nabavo dela nezaposlenim.

Odbor je zasljal člana zakladniškega departmeta, Christiana J. Peoplesa, in nadomestujočega proračunskega ravnatelja Daniela W. Bella. Kot zastopnika vlade sta bila pozvana, naj predložita seznam nameravanih javnih gradenj.

Senator Glass, ki predseduje odseku, je rekel, da bo predloga v precej izpremenjeni obliki predložena do 10. februarja.

Dne 10. februarja bo namreč popolnoma izčrpana blagajna zveznega reliefa, in ker bo debata v senatu precej dolgotrajna, bodo ves ta čas nezaposleni brez podpore.

Dasi se je vršila seja za zaprtimi vrati, se je izvedelo, da nameravajo senatorji predlogo temeljito pristrižiti. Nič kaj povslej jim namreč ni oblast, ki je bila podeljena predsedniku, da sme poljubno razpolagati skoro s petimi milijardami dolarjev.

V poslanski zbornici je bil odobren predlog, naj se po 1. marcu plačuje zveznim uslužbencem stara plača. Znižanje znaša še vedno pet odstotkov.

Pred NRA so se danes vršila ostra prerekanja med zastopniki delavcev in delodajalcev.

Ralph E. Flanders, neki tovarnar iz države Vermont, je ostro nastopil proti skrajšanju delovnika ter mesto tega predlagal, naj se plača za prekournno delo petdeset odstotkov višje plačo.

Ugovarjal mu je Wm. Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, češ, da je v deželi enajst milijonov nezaposlenih, ki morejo dobiti delo edino pod pogojem, da se delovni čas znatno skrajša.

Flanders je bil tudi proti določitvi minimalnih plač. Po njegovem mnenju bi to dovedlo do zastoja v produkciji.

Svoja utemeljevanja je zaključil z vzklikom: — Ako hočemo odpraviti depresijo, moramo dati podjetnikom priliko, da bodo deležni nekoliko večjih dobičkov.

Senator Black iz Alabame, ki je predlagal uvedbo trideseturnega delovnega tedna, je danes zahteval za železničarje šesturni delovnik in sicer ob istih plačah. Tozadevni poskus naj se prične dne 1. julija in naj traja devet mesecev. Predsednik naj imenuje komisijo treh mož, ki naj mu poroča o uspehih oziroma o neuspehih.

Uradniki NRA so stopili v zvezo z avtomobilsko industrijo, čije pravilnik poteče v petek.

Zbornični finančni odbor bo zasljal dvajset prič, ki bodo povedale svoje mnenje o zaščiti mater. Zasljan bo tudi dr. F. D. Townsend, ki je, kakor znano, predlagal, naj se plača osebam, ki bi dopolnile 65. leto starosti, po dvesto dolarjev starostne pokojnine na mesec.

Delavska tajnica Miss Perkins izraža upanje, da bo predloga za socialno jamstvo do 15. februarja tudi v senatu sprejeta.

Veljavnost NRA bo najbrž podaljšana do 1. februarja 1937.

Velike sleparije pri vladnih kontraktih

STRUPENO ŽGANJE

V industrijskih mestih severnega dela države New York se je zastrupilo mnogo ljudi. — Prizadeti so samo revnejši sloji.

Gloversville, N. Y., 30. jan. Veliko razburjenje je zavladalo med prebivalstvom, ko je zaradi uživanja žganja v mestu umrla že petnajsta oseba in je do sedaj po industrijskih mestih severnega dela države New York vsled žganja že umrlo 32 ljudi.

V dveh drugih mestih je umrlo 17 oseb. V Utici, N. Y. je od četrtka umrlo 16 ljudi.

Pri vseh žrtvah je bilo do gnano, da so umrle vsled uživanja slabega žganja in pripadajo delavskemu sloju.

Detektivi so mrzlično na delu, da doženejo, od kod je prišlo strupeno žganje.

Utica, N. Y., 30. januarja. — Šest oseb je bilo zopet pripelanih v bolnišnico. Zdravniki so dognali, da so se vsi zastrupili z žganjem.

Policija je aretirala Jacka Callahana, ker je prodajal žganje brez pravic. Kemiki so v 13 steklenicah našli dovolj lesnega alkohola, da povzroči smrt.

MIHAEL PRI KRALJU PETRU

Beograd, Jugoslavija, 30. januarja. — Romunski prestolonaslednik princ Mihael, ki je star 13 let in je bil kralj, predno ga je izpodrinil njegov oče kralj Karol, je obiskal svojega bratranca, 11 let starega kralja Petra II.

Vzela sta skije in smuči ter se veselila zimskega športa okoli kraljeve palače.

Princ Mihael se je vstavil v Beogradu na svojem potu iz Italije, kjer je bil nekaj tednov pri svoji materi princesi Heleni.

DENARJA PRIMANJKUJE ZA BREZPOSELNE

Washington, D. C., 30. jan. Uradniki urada za pomoč brezposelnim naznanjajo, da bo blagajna za pomoč potrebnim do 10. februarja prazna. Debata v kongresu glede 4 milijonov 880,000 dolarjev za javna dela do tedaj še ne bo končana. Predsednik bo najbrže skušal pregovoriti senatorje in kongresnike, da naglo dovolijo zahtevano vsoto, ker brezposelni v tej hudi zimi mnogo trpe.

SNEG V SAHARI

Alžir, Afrika, 30. januarja. Nenavaden sneženi vihar je divjal po Sahari. V Alžiru je zapadlo 24 palcev snega.

BUERCKEL JE DIKTATOR POSAARJA

Posaarje bo znano pod imenom Saarpfalz. — Komisar bo odgovoren samo Hitlerju.

Berlin, Nemčija, 30. jan. — Predsednik Hitler je za Posaarje, ki bo 1. marca prišlo pod oblast Nemčije, imenoval kot komisarja Josepha Buerckel, ki bo imel diktatorsko oblast. Odgovoren bo samo Hitlerju in notranjemu ministru dr. Fricku ter bo imel v svojih rokah upravo cele dežele in po veljstvo nad policijo. Po 1. marcu bo Posaarje znano pod imenom Saarpfalz.

Saarbruecken, 30. januarja. Socijalistični uradniki v Posaarju so narodne socijaliste prosili za milost, da ne bodo odslovljeni iz službe. Njihova izjava zatrjuje, da je sedaj boj končan in vsi se vklonijo odločitvi plebiscita ter bodo skušali biti vredni državljani Nemčije.

AMERIKANEC OBTOŽEN VELEZDAJE

Berlin, Nemčija, 30. jan. — Ameriški konzul je bil obveščen, da se bo v kratkem pričela sodnijska obravnava proti amerškemu državljanu Richardu Roederer, ki je obdolžen veleizdaje. Roederer je bil 22. junija aretiran na švicarski meji, ker je hotel nesti čez mejo \$150 ameriškega denarja, kar po postavi ni dovoljeno. Pri njem so našli zapisnik, v katerega je napisal nekaj stvari proti Hitlerju.

Konzulat je bil obveščen, da se bo moral Roederer zagovarjati zaradi veleizdaje.

ANGLIJA HOČE MORNARISKO KONFERENCO

London, Anglija, 29. jan. — Ministrski predsednik Ramsey MacDonald je v poslanski zbornici rekel, da upa, da se bodo v kratkem pričela med Anglijo in Združenimi državami mornariška pogajanja.

KOMUNISTIČNA ZAROTA V AVSTRIJI

Dunaj, Avstrija, 29. jan. — Policija je odkrila veliko komunistično zaroto, ki je imela namen ovreči fašistično vladno kanclerja Schuschnigga in postaviti komunistično vladno.

Hišna preiskava je dognala, da so bili v zaroto zapleteni celo državni uradniki.

Neko poluradno poročilo pravi, da je bilo v neki dvorani aretiranih 92 komunistov, ki so večinoma vsučilišniki, uradniki in uslužbenci dunajske vlade. Skoro vsi so židje.

PODERŽAJ SE BO ZAGOVARJAL

Pri svojem prihodu je bil dobro razpoložen. — Odpeljan je bil na policijsko postajo.

Ivan Poderžaj, o katerem policija misli, da je v stanu pojasniti, na kak način je izginila odvetnica Agnesa Tufversonova 17 dni po svoji poroki z njim, je bil pripeljan v New York s parnikom President Polk. Navzlic temu, da je bil na parniku kot v ječi in ve, da ga čakajo težki dnevi, ko bo v rokah newyorške policije, je bil dobre volje in se je smejal kot kak junak, ki sprejema pozdrave navdušene množice. Fotografom je mahal s klobukom in jim zaklical: "Napravite dobro; za dekleta moram izgledati lep".

Ivan Poderžaj

Poderžaja je pripeljal detektiv Jacob von Weissenstein. Okrajni državni pravdnik H. W. Hastings je že v kvarantini stopil na parnik President Polk ter je Poderžaja takoj pričel izpraševati. Izpraševanje je trajalo dve uri, ko prosi kapitan Hastingsa, da preneha z izpraševanjem, ker bodo pričeli čediti parnik. S parnika so Poderžaja najprej odpeljali na policijsko postajo v Jersey City, od tam pa na policijsko postajo v New Yorku v ulici Elizabeth, kjer so ga vpisali in mu vzeli odtise prstov. Izpraševanje se je nadaljevalo. Na vprašanje, ako ve, kaj se je zgodilo s Tufversonovo, je odgovoril, da je prepričan, da živi. Toda ni hotel, ali pa ni mogel povedati, zakaj sta se tako kmalu po poroki razstala. Rekel je tudi, da je prejel poleti od Tufversonove pismo v ječi na Dunaju. Na vprašanje, zakaj pisma ni pokazal sodniku, je Poderžaj rekel: "Tam sodniki niso taki kot tukaj. So povsem drugačni".

Policija želi od Poderžaja dobiti naslednja pojasnila:

1. Ali je Tufversonova živa in kje se nahaja?
2. Zakaj je Poderžaj kupil pred svojim odhodom iz New Yorka za \$10 klinj za britje in vspavalni prašek?
3. Zakaj je nepotrebno strasil velik kovčeg v svoji kabini,

S PRIMERNO PODKUPNINO JE BILO MOGOČE MARSIKAJ DOSEČI

WASHINGTON, D. C., 30. januarja. — Senatni municijski odpor je povabil dva moža, da bi od njiju izvedel, kdo je oni, ki je mogel z ladjedelnicami proti "majhnemu plačilu" skleniti pogodbe za grajenje ladij. Ta dva moža sta: odvetnik Alex B. Grawen iz Washingtona in predsednik New York Shipbuilding Company, Lawrence R. Wilder.

HAUPTMANN ZATRJUE NEDOLŽNOST

Wilentz je Hauptmanna zalotil na laži. — Mlada porotnica se mu je prijazno nasmejala.

Flemington, N. J., 30. jan. — Zasliševanje Bruno Richarda Hauptmanna je general pravdnik Wilentz v torek popoldne skončal. Navzlic strogemu izpraševanju, ki je trajalo 11 ur, se Wilentzu ni posrečilo, da bi izsilil Hauptmannovo priznanje, da je odvedel in umoril Limberghovega otroka. Toda Hauptmann je moral priznati, da je pri prvem zasliševanju v Bronxu lagal. Posebno važno za javnega obtožitelja je, da je Hauptmann spoznal Fischera šele po odvedbi, ne pa pred odvedbo, kot je doslej trdil.

Ko je Wilentz končal z izpraševanjem, je Hauptmanna izročil njegovemu glavnemu zagovorniku Reillyju.

Po zaključeni obravnavi je generalni pravdnik Wilentz rekel, da je svoje nadaljnje izpraševanje opustil zaradi tega, ker Hauptmann laže. Vsled tega je mnenja, da ga mora porota obsoditi, ker mu ne more verjeti.

Vendar pa je porotnica št. 5, mlada in lepa Mrs. Ethel Stockton jasno pokazala svojo naklonjenost do Hauptmanna. Med pričevanjem je pogledala s svojimi velikimi, modrimi očmi Hauptmannu naravnost v obraz in se mu je nasmejala. Ko je bil pozneje B. R. Hauptmann zopet peljan v svojo celico, je rekel svojemu zagovorniku: "Nasmejala se mi je. Ali ste jo videli smejati se? Gotovo ne misli, da sem tako slab človek".

ko se je peljal v Evropo v decembru 1933?

4. Četudi je potoval sam brez Tufversonove, zakaj je po svojem prihodu v Evropo poslal njeni sestri brzojavko s podpisom "Agnes?"

Poderžaj je prinesel s seboj veliko prtljage. Več kovčgov je napolnjenih z obleko in drugimi stvarmi, ki so bile last Agnese Tufversonove.

Priča William Calvin, tajnik in blagajnik oddelka kovinskih delavcev A. F. of L. je rekel, da sta Grawen in Wilder poleti bila na neki konferenci v Washingtonu. Tedaj je Grawen rekel Wilderju, da ve za moža, ki more proti plačilu \$250,000 posredovati, da dobi Wilder naročilo za grajenje ladij v znesku od 10 do 15 milijonov dolarjev. Calvin, ki je bil na konferenco povabljen kot priča, je izpovedal, da je Grawen rekel Wilderju, da se mora poslužiti tega moža, ako hoče za svojo ladejdelnico dobiti kaj naročil, toda Wilder je ponudbo odklonil.

Kot priča je nastopila tudi Wilderjeva tajnica Miss Judy Kitchen, ki je izpovedala, da je Grawen zatrjeval, da je dotični mož, ki posreduje pri oddaji kontraktov, osebni prijatelj predsednika Rosewelta ter da ima obširno znanstvo v mornariškem departmentu. Od njega je baje odvisno, koliko ladij naj se zgradi.

Wilder je izpovedal, da je znašala leta 1932 cena za gradnjo križarke osem milijonov dolarjev, leta 1934 pa že šestnajst milijonov petstotisoč dolarjev.

Iz tega je jasno razvidno, da so imeli pri tem dobičkarji oziroma verižniki svoje prste vmes.

PREDSEDNIKOV ROJSTNI DAN

Washington, D. C., 29. jan. Predsednik Roosevelt bo jutri obhajal svoj 53. rojstni dan, toda na njegovem "birthday cake" bo samo 21 sveč.

"V naši družini nikdo ne gre čez 21", je rekla Mrs. Roosevelt.

HAVAJ HOČE POSTATI DRŽAVA

Washington, D. C., 29. jan. Novo izvoljeni delegat za kongres Samuel Wilder King je ponovil zahtevo Havajčanov, da postane njih teritorij 49. država v uniji.

OBNOVITEV RAZOROŽITVE- NE KONFERENCE

Ženeva, Švica, 29. januarja. Velesile so se sporazumele, da 14. februarja zopet obnove razorožitveno konferenco. Razorožitveni odbor sedaj proučuje predlog Združenih držav za omejevanje izdelovanja in trgovine z orožjem.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto vpla na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Za tretje leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prostimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3874

PREDSEDNIK ROOSEVELT

Ameriški narod je praznoval včeraj rojstni dan predsednika Franklina D. Roosevelta. Taka prisrčnost kot so mu jo izkazovali včeraj, ni bila izkazana še nobenemu predsedniku.

Roosevelt je premagal vse fizične in politične ovire ter s trdnjo voljo dosegel svoj cilj.

Ameriški narod mu je podelil največjo čast, ki jo more podeliti svojemu človeku.

Osvojil si je srečo pretežno večine ameriškega naroda. Oni, ki se ne strinjajo z njegovo politiko, ga kot človeka visoko spoštujejo.

Predvsem je to skrivnost njegovega uspeha: Amerikane cenijo ljubeznivosti in vedrost ter občuduje trdno voljo. Amerikane ljubi senzacijo in presenečenje. Predsedniku mu niti oboje v izobilju.

Franklin D. Roosevelt je potomec bogate družine. Njegov sorodnik Theodore je bil republikanec, dočim je Franklin D. Roosevelt demokrat.

Predsednik je bogat človek, njegov ideal je pa, da bi bili posvetni blaghi bolj pravično razdeljeni.

Demokrat, ki hoče v New Yorku, kaj doseči se mora pridružiti Tammany Hall. To staro pravilo je pa Roosevelt zavrgel.

Že petindvajset let nasprotuje kot demokrat tammanystom.

Proti želji voditeljev je pomagal izvoliti za zveznega senatorja Jamesa O'Gorman ter je na demokratskih konvencijah v Baltimore in v Chicagu prekrizal tammanystom načrte.

Franklin D. Roosevelt je preživel svoj poraz kot kandidat za podpredsedniško mesto ter je bil kot v nekakšno zameno izvoljen za predsednika z ogromno večino glasov.

Zdelo se je, da se vsled svoje bolezni ne bo mogel udeležiti ter da mu je zaprta pot v vsak politični urad, toda tudi to oviro je premagal.

Tako je stal Franklin D. Roosevelt, kljubujoč vsem zaprekam, pred svojim najvišjim ciljem ter je narod in svet, ki sta od njega pričakovala precej idobrega, toda ničesar velikega, presenetil z drznostjo in genialnostjo svojih načrtov.

Prej ga je narod častil, sedaj ima pa vero vanj. Njegovi načrti so se šele začeli uresničevati.

Ogromnosti njegovega dela v prihodnjih šestih letih (nobenega dvoma ni namreč, da bi ne bil ponovno izvoljen) zaenkrat še ni mogoče preceniti.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75 Din. 100	Za \$ 9.35 Lir 100
\$ 5.35 Din. 200	\$18.25 Lir 200
\$ 7.50 Din. 300	\$24.60 Lir 300
\$12. Din. 500	\$38.20 Lir 500
\$23.85 Din. 1000	\$76. Lir 1000
\$47.50 Din. 2000	\$152. Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODYRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za isplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

ISPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za isplačilo \$ 5.	 \$ 5.75
\$10.	 \$10.85
\$15.	 \$16.
\$20.	 \$21.
\$30.	 \$31.25
\$50.	 \$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju isplačilo v dolarjih. Največ nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.00.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

St. Joseph Valley, Wash.

Sneha imamo dosti, namreč skoro tri čevlje in tudi mraza je bilo dovolj. Toda kaj hočemo, sedaj je čas. Poročati moram, da je umrla rojkinja Alojzija Stare. Podlegla je raku na želodcu. V bolniški postelji je bila šest tednov. Ob njeni smrti postelji sta bila sinova Jakob in Ignacij z družinami. Umrla je v katoliški bolnišnici dne 31. decembra, predvidena s sv. zakramenti za umirajočce. Njeno dekleško ime je bilo Kotar. Doma je bila iz vasi Goriče na Gorenjskem. Stara je bila 76 let. Pokopali smo jo dne 3. januarja na slovenskem pokopališču ob veliki udeležbi prijateljev in znancev. Na njeni zadnji poti so jo spremljale članice oltarnega društva z gorečimi svečami in društvenimi znaki. Odkar je bila pokojnica tukaj, je bila ves čas zvesta članica tega društva. Vestno je vršila svoje dolžnosti in navzlic precejšnji oddaljenosti je rada hodila k cerkvenim opravilom. Njen mož Jože je umrl pred devetnajstimi leti, sedaj pa skupaj počivata in čakata vstajenja. Poleg omenjenih dveh sinov zapušta tudi sedem vnukov in vnukinj, čijih ena je pri sestrah, sestro v North Port, Wash., polbrata v Clevelandu in polsestro v starem kraju. Boj ji daj večni mir in pokoj.

Prizadetim naše iskreno sožalje.

Mary J. Tomsha.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPIŠNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— Mladi brooklynski rojak Mr. John Šme je v New Yorku dovršil z odličnim uspehom The American Academy of Embalming and Mortuary Research. Mr. John Šme bo potemtakem prvi slovenski pogrebnik v Greater New Yorku.

— Smrtna kosa v Clevelandu: V noči med soboto in nedeljo je preminul poznani rojak in pionir Rudolf Posh.

— V petek popodne je bil prepeljan v mestno bolnišnico težko bolan za pljučnico rojak John Škufca, ki je kmalu po prihodu v bolnico umrl. Ranjki je bil star 56 let in doma iz Valične vasi pri Zagracu.

— V mestni bolnišnici je preminul rojak Anton Piškur. Pokojni je bil star 60 let. Doma je bil iz Gorenje vasi pri Zatični. V Ameriki je živel 32 let.

— V nedeljo dopoldne je nagloma umrl rojak Joseph Žnidaršič, v starosti 54 let.

— 27. januarja zjutraj je preminul na svojem domu poznani rojak Joseph Šuštaršič, v starosti 49 let. Ranjki je bil doma iz vasi Pozarče, fara St. Janž na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 24. leti.

— Za pljučnico je umrl mladi Stanley Modč, star šele 23 let, rojen v Clevelandu.

— Zadnji četrtek je stal v Chicagu pred municipalnim sodnikom Gormanom 25-letni Andrew Prezelj, ki je bil aretiran in razorožen prejšnjo nedeljo na oglu Wrigwood in Lake View Ave. Policajem je rekel, da je brez dela in zaslužka ter pripravljen na ropanje. Sodnik je ga je obsodil na šest mesecev zapora. Prezelj je pa rekel sodniku: "Hvala za aretacijo in obsodbo. To me je obvarovalo zločinstva". Mladi Prezelj je britec po poklicu.

Dobro zarmenena govedina in dobra bogata polivka...in

RUPPERT'S BEER

"MELLOW WITH AGE"

Vaša sosednja trgovina ima Ruppertovo —pripeljano naravnost iz naše pivovarne. Če je brez njega, telefonirajte nam

JACOB RUPPERT BREWERY
ATwater 9-1000, ali če prikladneje
New Rochelle 573-574
Za Long Island: Fieldstone 3-6736

DON'T SAY BEER - SAY RUPPERT'S

USODA SLOVENSKE MANJŠINE NA KOROŠKEM

Poseben tričlanski odbor Lige narodov bo v kratkem predložil svoje poročilo o pritožbi koroških Slovencev proti postopanju Avstrije napram jugoslovanski narodni manjšini. Iz pritožbe je jasno razvidno, kako avstrijska vlada izigrava določbe mirovnih pogodb in obveznosti, ki jih je prevzela napram jugoslovanski narodni manjšini. Vložil jo je bivši poslanec koroškega deželnega zbora dr. Fran Petek 28. septembra 1933 zaradi nezaslišane postopanja in teorija nad slovensko narodno manjšino na Koroškem o priliki lanskega ljudskega štetja. Pritožba navaja celo vrsto konkretnih primerov nasilnega ponemčevanja Slovencev pri ljudskem štetju. Avstrijske oblasti so izdale popisovalnim organom nalog, da ne smejo nikjer vpisati slovenske kot materinega jezika, marveč naj se ravna po običajnem jeziku, v katerem poslujejo s prebivalstvom uradi. Ker so v vseh uradih najhujši heimwehrovi in nemški nacionalisti, je razumljivo, da je slovenska beseda iz državnih uradov na Koroškem že davno izginila in da je običajni jezik samo še nemški. Zato so pri zadnjem ljudskem štetju našli tako malo Slovencev, seveda z namenom, da bi pred nepoučenim zunanjim svetom utajil obstoj jugoslovanske narodne manjšine na Koroškem. Ker so ostale vse intervencije pri avstrijskih oblastvih brez uspeha, je preostala zato le še pritožba na Ligo narodov, ki je naročila posebni komisiji, naj točno prouči pritožbo. Seveda so se izkazale vse navedbe za dočela točne in je pritožnik v teku proučevanja pritožbe doprinesel še druge dokaze o nasilnem zatiranju narodne manjšine na Koroškem. V ženevskih kro-

gih je izzvalo postopanje Avstrije veliko nevoljo. Avstrija neprestano moleduje v Ženevi za vse mogoče stvari, podporo in zaščito, sama pa prezira ne samo jasne določbe mirovnih pogodb in mednarodnih dogovorov o narodnih manjšinah, nego brskira tudi vsa priporočila Lige narodov. Zato pričajujejo, da bo Liga narodov tokrat energično pozvala avstrijsko vlado k izpolnjevanju njenih dolžnosti.

PETSTO LJUDI ZA MESECE DNI OB DELO?

Marihorska tekstilna industrija se letos pritožuje. Pravi, da imajo tovarne polna skladišča zimskega blaga, ki radi poznega pričetka zime niso mogle razprodati. Baje nameravata radi tega dve tovarni za mesec dni ukiniti obrat. Pri tem bi prišlo okoli 500 ljudi za mesec dni ob zaslužek.

Iz Jugoslavije.

Strašna noč smučarke.

Na Kopaoniku so urejeni lepi tereni za vse panoge zimskega sporta in so tam letos zlasti smučarji posebno številno zastopani. Za smučarska področja se briga smučarski klub Kopaonik, ki je letos organiziral tudi smučarske tečaje, na katere je tudi orožniško poveljstvo poslalo več orožnikov. Na Kopaoniku pa so tudi izven meja organiziranega dela najlepši tereni in se tja z veseljem zatekajo izvežbani smučarji.

Mlada vnetja smučarka Kaja Stojislavjevičeva, doma iz Niša, ki študira na beograjski univerzi, pa je doživela na vrhovih Kopaonika strašno noč, ko se je podala v večji smučarski družbi. Družba je ostala precej časa skupaj, pozmeje pa se je Kaja od nje ločila, ker jo je zvalilo lepo gozdno potobojče. Zalotil jo je mrak in, ko je iskala sfer, da bi se spet pridružila tovarišem, je zaslišala tuljenje volkov. Ko je presenečena obstala, je na robu gozdiča že zagledala tolpo zverri. V svojem strahu je storila pač ta, kar bi storil vsak na njenem mestu. Popela se je na najbližjo visoko bukev in to baš v pravem času, zakaj zverri so že v polkrogu obdale bukev. Na drevesu je mladenka prebila vso noč, ker so volkovi sicer tekali na vse strani, a je vedno vsaj eden ostal na preži ter upiral v njo svoje žareče oči. Mlada smučarka je napenjale vse sile, da je ni med hudim mrazom premagal spavne in da ni zdrknila z varnih vej med krvoločne zveri. Tovariši so jo iskali vso noč, in ker k sreči ni več snežilo, so naposled našli njeno sled in na rob gozda so prišli zjutraj, ko je nekaj volkov še vedno krožilo okrog bukke. Volkove so prepočili s strelji iz samokresa.

Odloženo potovanje šolske ladje "Jadrana".

Šolska ladja "Jadrana", je za ta mesec nameravala veliki praktično potovanje v Južno Ameriko, ki bi trajalo šest mesecev. Zaradi raznih zaprek je bilo sedaj to potovanje odloženo na prihodnje leto.

VABILO NA KONCERT

OB TRILETNICI

MLADINSKEGA TAMBURAŠKEGA ZBORA

v Brooklynu

KATERI SE VRŠI

V NEDELJO, DNE 3. FEBRUARJA, 1935

V SLOVENSKEM NARODNEM DOMU

253 Irving Avenue Začetek ob 3.30 popoldne. Brooklyn, N. Y.

PROGRAM

- POZDRAV NAVZOČIM
- MLADINSKI TAMBURAŠKI ZBOR pod vodstvom g. I. GERJOVIČA
 - Naprej zastava slave (M. pl. Farkaš)
 - Venček narodnih pesni
 - Bom šel na planine (M. Bajuk)
 - Na plavem Donavu (V. Vabs)
 - Moje dekle ————— priredil R. Crnkovič
- SLOVENSKO PEVSKO DRUŠTVO "SLOVAN"
 - Sedem si rož porezala mi (Zorko Prelovec)
 - Pesem Svobode (N. N.)
- KVARTET TAMBURAŠEV IGRA:

Pogled v nedolžno oko (H. Sattner)
- Mr. LOUIS RUPNIK, baritone:

"Gipsy John" (By Frederic Clay)

At the piano Miss Tina Rupnik
- MLADI TAMBURAŠI:
 - Banovac koračnica (V. G. Brož)
 - Venček narodnih pesni
 - Na Gorenjskem je fitno (M. Bajuk)
 - Valček "Vesela Vdova" ————— priredil R. Crnkovič
 - Plavo Cveče ————— " "
- PIANO SOLO by Mr. HARRY GERJOVIČ:
 - Posthumous (F. Chopin)
 - Hungary Rapsodie Mignonne (Carl Koelling)
- MLADINSKI TAMBURAŠKI ZBOR:
 - Triglav koračnica ————— priredil M. Bajuk
 - U boj, u boj, koračnica ————— priredil M. pl. Farkaš
 - Bolestni osjećaji, valček (R. Crnkovič)
 - Hej Slovani (M. pl. Farkaš)

PROGRAMU SLEDI PROSTA ZABAVA IN PLES

VSTOPNINA 50c — V tem je všteto še krasen svež nageljek, katerega doli vsak gost mladih tamburašev pri tem koncertu.

Peter Zgaga

Pesniki, zaljubljeni in druga taka svojat dajejo ženskam vsakovrstna imena in jih primerjajo najrazličnejšim božjim in naravnim stvorom.

Lepi ženski pravijo, da ima stas kot jelka, vrat kot labud, noge kot gazela, ustnice kot črešnja in zobe kot da bi bili iz naribane repe narejeni.

Njihovo nežnost primerjajo golobici, krotkost ovčici, zvistost lisici, zahrbtnost mački in tako dalje brez konca in kraja.

Te dni sem pa čital sicer gorostasno, pa vendar dobro pogodeno primero, ko je nekdo prispodobil žensko šesterim delom sveta.

Ko je ženska stara dvajset let, je vzroča kot Afrika; ko je stara trideset let, je divja kot Azija; ko je stara štirideset let, je na višku lepote, uspehov in mogočnosti kakor Amerika; v starosti petdeset let je tak spufana kot Evropa; v starosti šestdeset let je po svoji osamljenosti slična Avstraliji; ko je pa stara sedemdeset let, postane tako mrzla kot so polarni kraji.

Pa naj rečejo druge države kar hočejo, država New York je skoro v vseh ozirih prva.

Le vzemimo slučaj Mrs. Coo, ki se je lani zagovarjala v Cooperstownu zaradi umora svojega hlapca.

Že prvi dan obravnave je bilo pred sodniškim poslopjem vse polno prodajalcev nevsakdanjega spominka.

Neki podjetnež je dal napraviti na tisoče majhnih lesenih betov natančno po vzoru velikega beta, s katerim je gospa Coo blagovolila treščiti svojo ubogo žrtev po glavi.

In kupčija je šla kakor po maslu.

V Flemingtonu v državi New Jersey, kjer se vrši proces proti Hauptmannu, pa ni opaziti take podjetnosti.

Doslej ni prišlo še nikomur na misel, da bi začel izdelovati vzorce lestve, po kateri je zlezal odvajalec v prvo nadstropje in ukradel otroka.

Jutri bo že prvega februarja. Presneto, kako hitro gre. Zdi se mi, da je bil včeraj Božič.

Dan se je nekoliko podaljšal, in v Washingtonu precej uspešno ropotajo. Mogoče bo tekoče leto malo bolje od lanskega.

Ni vrag, da bi enkrat tudi depresiji ne odklenalo.

Toda prosperitete ne bo nikdar nazaj, ker je znanost že ponovno neizpodbitno dokazala, da se mrtveci ne vračajo.

Mater se matere. Njihovi otroci so najboljši. Posebno v hčere so zaverovane.

Znan mi je slučaj matere, ki je imela šestnajstletno hčer, katero je čuvala kot punčko v svojem očesu.

V hiši ni bila spregovorjena nobena pohujšljiva beseda. Vse je bilo lepo, čisto in moralno. Naenkrat je pa začelo dekle bledefi. Pritoževala se je, da jo boli tukaj in tam.

Matí jo je peljala k izvrstnemu zdravniku.

— Prosim, preiščite jo — je rekla zdravniku na samem. — Zdi se mi, da je na ledicah bolna. Toda pri preiskovanju morate biti previdni, da ne boste ranili čuta njene sramežljivosti.

Zdravnik jo je preiskal. Presenečen se je vrnil k materi rekoč:

— Zal mi je, gospa, toda povedati vam moram, da je vaša hčerka v blagoslovljenem stanju.

Matí, toliko, da ni omedlela. — Moj Bog, gospod doktor — je vzklila obupano. — Kako naj ji povem to grozno novico, da je ne bom pohujšala...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

W. KELLER

ČLOVEK BREZ SOVRAŠTVA

Bila sva mornarja na norveški ladji, merila skupaj Tih ocean in v avstralski premo-govni luki Newcastle tudi iz-stopila iz službe. Vse zgolj slučajno, kajti nič nju ni ve-zalo. Tom Riley je bil človek, ki ga na ladjah navadno ime-nujejo "starega daddyja" — očka; na vsak način že blizu šestdesetih. Živel je sam zase, ni govoril skoraj z nikomer, ne da bi bil ravno čemerem, in spokojno opravljal svoje delo; lasti si ni nobenih predprav in se izkazal kratko in malo za posebneža, ki je hodil sam svo-jo pot in smo ga mlajši molče spoštovali. Sicer je bila pa tudi razlika v letih tolika, da bi mo-gel biti sleherni izmed nas Tomov sin. Sam ni gledal na to in je občeval z nami kakor z enakopravnimi, kar smo po-pogodbi in pravu tudi bili, ne če je kdaj izpregovoril, je bil to globok in blag glas, ki je mogel vsak preprič v kalu zadu-šiti. Nikar pa si Toma Rileyja ne predstavljamo kakor neke-kega apostola, ki je prišel loviti duše med izprijene mornarje. Koščeni, širokopleči mož, preje čokat ko visok, je bil tip osa-melega, postarnega pomoršča-ka pred jamborom. Njegovo vedno spokojno srce je pač pri-čalo o izredni nravni podlagi; tudi se mi je zdelo, da se mu je bilo kdaj že bolje godilo.

Naletel sem nanj zvečer po izkreanju v nekem baru, kjer je tiho sedel v kotu pred čašo črnega piva. Beseda je dala besedo in počasi sva se začela pogovarjati. Čudno: vso pot od Chilea do Avstralije nisva bila spregovorila med seboj ni-ti petdeset besed, to pa prav gotovo ne zato, ker je bil on spadal k drugi straži.

Zdaj sva se našla. Pa se ni-sva pogovarjala, o čemer se navadno menijo pomorščaki. Človeško zanimanje se je budi-lo med nama in oprezovala sva drug krog drugega dobro uro, dokler mi slednjič niso ušle be-sede, ki so v starem možu pod-žgale ogenj njegovih muk. — "Veš, Tom," sem mu dejal, "kaj mi je na tebi tako všeč? Ker si človek brez sovraštva." Nikdar ne bom pozabil pogle-

da iz nedvoumih jeklenosivih oči, ki me je kakor uročil. Taro je naslonil roke na mizo, se nagnil čez svoj kozarec in me gledal. Minuto — celo večnost. Nisem vedel, kaj bi storil.

Ko je odprl usta, je bilo ka-kor odrešenje. "Fant," je za-čel, "če bi vedel, kaj si rekel! Poznam te. Vse na krovu sem poznal v obisti. Ti si pa iz po-pred jamborom, ti ne. Da boš vedel, kaj si rekel."

Naglo sem dvignil kozarec, obraz mi je plamtel. Nikoli ne bi bil verjel, da sem zmožen take zmene. Tom pa se ni gni-lil. Povesil je pogled, kakor da bi po rjavih penah piva iskal spomine.

"Ali si kdaj slišal ime 'Imatra'?" Ne. Premislil si še na slani luži. "Imatra" je bi-la majhna fiska barka, na-zadnje na potu iz Newcastle v Pisaguo. Ni nikdar dospela na cilj. Povem ti, kako se je po-topila."

Kaj se je zgodilo s Tomom? Trde moške poteze njegovega obraza so ohlapnele. Glas je iz-gubil polnost in šel trudno svo-jo pot. Sledil sem mu brez po-misleka, brez odpora.

"Vidiš," mi je dejal, "tu se-di Tom Riley in je mornar. Ampak to ni bil zmerom. Zdaj mora prenašati, da reže nanj, preje je pa sam rad režal nad drugimi. Na štirijamborniku "Lydeate" je bil kapitan, la-dija, ti pravim, fant, kakor je med tisoči le ena. Saj še vozi. Bog blagoslovi "Lydeate", pravi star mož. Ko smo odri-vili iz Liverpoola, ta mož ni mislil, da bo to njegova prva in zadnja kapitanska vožnja."

Gramofon je začel igrati o-tožni napev "Old man river". Tom je zaprl oči in molčal. Nadaljeval je šele, ko je pesem utihnila.

"Prišel sva v Sidney razno blago in dobili nalog, naj v Newcastleu nakreamo pre-mog za Pisaguo. Tu v New-castleu se je začelo. Zagledal sem se v žensko, mlado dekle. To, fant, je začetek vsega gor-ja, vendar se zaradi tega ni treba srditi; to spada k svetu, kakor spadamo mi. Umej, no-čem se opravičevati. Še malo

ne. Tudi nisem sovražnik žensk. Vsak naj vrže kocko z vso močjo, moški in ženska. Kdor pri tem izgubi glavo, je tepen. Tako, vidiš, mislim. Bi-la je bolniška strežnica v bol-nišnici. Ležal sem tam zaradi stare malarije, in ležal sem dlje, kakor je bilo potrebno, prav zaradi dekleta. Mimogre-de moram povedati, da so žen-ske, ki nosijo pokleno obleko, od nekdanj močno delovale na-me. Prodajalke v svojih belih haljicah, črno oblečene nata-karice z belimi čepicami. Zdaj je stopila ob mojo postelj bol-niška sestra, ki je bila povr-hu še izredno čedna. V par minutah me je ovila okrog pr-sta. Že prvi večer sem sklenil, da Doris poročim in vzamem s seboj na krov.

Nisem okleval. Vprašal sem jo. Deklič se je smejal; še dan-es sem prepričan, da je bila Doris neškodljivo bitje, nika-ror ne globoka, ampak neškod-ljiva. Njen smeh me ni opla-šil. Nasprotno. Čimdalje me strpneje sem snubil in smen-je postajal tišji in tišji. Potem je napol pristala.

Dogovorila sva sestanek, da bi se o vsem natančneje pogo-vorila; kajti iz bolnišnice sem moral zdaj slednjič res od-praviti. Skoraj mesec dni sem zaman skušal doseči sestanek z Doris. Ali se pisemskih do-govorov ni držala, ali pa je tr-dila, če sem šel osebno v bol-nišnico, da ji služba ne dopu-šča. Zelo resno ji za stvar oč-vidno ni bilo. Lomiti me je za-čela nepopisna jeza, dan odho-da se je vedno bolj bližal, jeza se je izprevrgla v strupeno od-poved.

V pristanišču je ležala tudi "Imatra", kapitan je bil pso-nično plav šved. Ko sem v na-kladališču podpisal izkaze, sem slišal, da se je Lindstroem — tako se je pisal šved — poro-čil in da vzame svojo mlado ženo s seboj. Žena je bila Doris.

To noč sem brezumno pil, pa ni nič pomagalo. Jeza v meni je postoterala, mi silila v grlo, da sem hropel. Sovražil sem ženo, sovražil Lind-stroema, ki sem ga komaj po-

Zbor Slovanskega Sokola

V NEW YORKU

predstavljajoč češke, jugoslovanske, karpatško-ruske, poljske, ru-ske in slovaške sokolske organi-zacije v New Yorku in okolici.

VAS VABI NA PRVI

SLOVANSKI SOKOLSKI PLES

V SOBOTO 2. Feb.

ob 8:30 zvečer V POLJSKI DVORANI 19-23 St. Marks Pl., New York City

Med rednimi plesnimi točkami bo program slovanskih narodnih plesov in petje narodnih pesmi

Nastopil bo tudi Ruski Balalaika Orkester. Za ples bo igral Francis Gregory in njegov Empire State Orkester. Pridite v narodnih nošah.

Vstopnina \$1.10

znan, in tako se je začelo potu-vanje. Bog me je preizkušal, fant. In našel me je prelahko-ge. Ali ni bila preizkušnja, da je "Imatra", namenjena prav tako v Pisaguo, zapustila Nev-castle ob tisti uri kakor "Lyde-ate"? Lindstroemova ladja in moja sta krmarili v eno smer, barka je bila urna, vedno smo si ostali na doledu in na krovu je bila Doris..."

Tom si je s težko roko obri-sal oči. Pivo je postalo plehko. Ni mu bilo mar.

"Zaradi vetra smo morali od-pluti Pounotus na severu, nikar smo krenili v smeri se-verovzhod-vzhod; nahajali smo se nekako v sredi med Palmerstonovimi otoki in Baroton-gu. Saj veš, kaj se to pravi. Sicer si še mlad, pa vendarle Tihomorec in zemljevid poznaš. Voda, nebo, voda. To je lahko reči: Med Palmerstonovimi o-toki in Barotongo, toda razda-ljo med otokom in otokom ce-nim na celotno širino Sredo-zemskega morja, če ga merimo od Južne Grčije do afriške o-bale. Morje je tu globoko. Var-no pokopališče.

Križali smo se. Mogoče sem se motil; da, celo verjetno je. Takrat pa sem imel vtis, da mi je hotel Lindstroem doka-zati svojo premoč na vse pla-ti. Ladji sta bili blizu druga drugi, z daljnogledom sem mo-gel na krovu spoznati ljudi, in "Imatra" je križala tako no-ro, da nisem mogel zatisniti oči. Biti je moral lahkomišel mož, ta Lindstroem. Včasih jo je rezala barka par sto metrov pred našim nosom. Potem sem videl z daljnogledom, kako je Doris stala na krovu, in enkrat je celo zamahnila z belim rob-cem.

To je bilo proti večeru. — Morje se je plajhalo, svinčena, siva soparica je pritiskala. Te-ga mahanja z robcem se nisem mogel otresti. Slišal sem glas zvona udar za udarom, a še vedno mi je bil pred očmi beli robec, zasmeh. Sovražstvo se je hotelo razleteti. Ostal sem na krovu, stiskal pesti. Oh, ko bi se mogl osvoboditi iz razlete-ti!

Nisem bil človek tisto noč. Vsi satanski nagoni, ki jih im-amam v sebi, so divje privreli na vrh. Tedaj me je Bog zad-njič preizkušal.

Mračilo se je. "Imatra" se je ozirala na nas s svojim ze-

lenim očesom na krmskem bo-ku, plesala proti nam in križa-la našo smer. Mogli bi jim bili zaklicati na krov, tako blizu je bila. "Lydeate" je ostro zaje-mala veter. Ob krmilu je stal mladeč. Zdaj te imam, je za-kričal v meni, hudič, zdaj te imam!

Planil sem h krmilu. Fant je kasneje izpovedal, da sem zarjul: "Stran!" Sam ne vem ničesar. Žival se ne more spo-minjati. Kakor zver sem po-tegnil krmilo proti vetru, — "Lydeate" je ubogala in kakor jastrebn šinila na "Imatro", ki se ni mhogla več izogniti. Ze-leno oko Finca se je razširilo, morje je zagrmelo, treščilo je in zaškripalo, les se je lomil in drobilo..."

S široko kretinjo je Tom po-metel z mize svojo čašo. "Pi-jan," je zavreščala barska na-takarica, "časo boš plačal!"

Položil sem denar na mizo, prijel Toma za laket in ga vlekel na Hunter Street. Z nizkega grčica je belo gledala bolnišnica.

"Vidiš," je rekel, sloneč ob stebri ulične svetilke, "tako je bilo. Tako je Tom Riley izgu-bil svoje patente, še čudo, da ga niso zaprli do smrti; po-morsko sodišče je izreklo, da sem ravnal v hipni zmedeno-sti. "Lydeate" se je držala in dospela v Papeete; "Imatra" pa se je potopila z vsem, kar je bil ona njej. In zdaj nikdar več ne reči, fant, da kdo ne zña sovražiti, če je krotak. Ali veš, koliko krotkih je postalo takih po sovraštvu? Srečno pot!"

Počasi je šel Tom Riley po Hunter Streetu. Nekje je bilo eno polnoči.

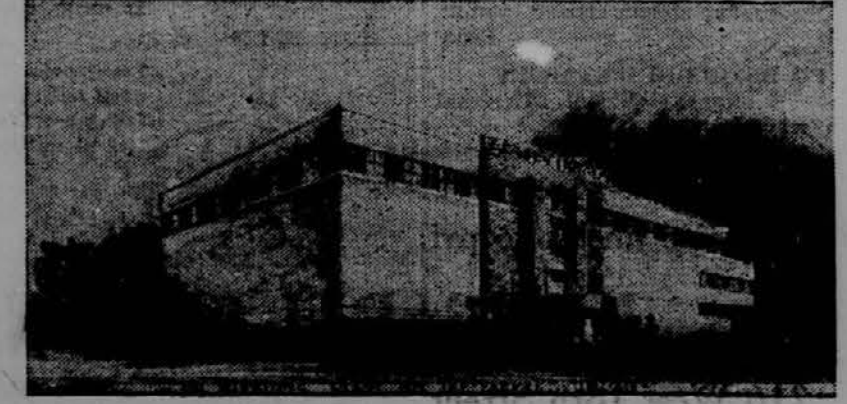
STRAŠEN ZLOČIN SLABO-UMNEGA MLADENIČA

Sremska vas Novi Slanka-men je doživela silno razbur-jenje zaradi krvavega dogod-ka v hiši kmeta Mijata Kova-čevica. Mijatov sin 29letni An-ti je bil slaboumen, a nihče ni pričakoval tako strašnega iz-bruha njegove blaznosti. Fant je že pri vojakih napadel neke-ga častnika in so ga zaradi te-ga poslali na motrenje v umo-bolnico. Tam je ostal več me-secev, oče pa je naposled izpo-sloval, da so mu ga prepustili v varstvo. Te dni, ko se je vsa družina odpravila k počitku, je slaboumeni mladenič s seki-ro ubil spečega očeta in potem napadel tudi mater. Mati je blazneža nekako pregovorila, da ji ni ničesar storil. Blaznež je potom domače zaklenil v hi-šo, ter ves dan s sekiro hodil po vasi. Vaščani so morali po-klizati orožnike, da so ga raz-orožili.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v do-movino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorod-nike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

KOOPERATIVNA FARMERSKA UNIJA

Pred 90 leti je bilo osnovano v Angliji prvo kooperativno društvo. Ideja se je hitro razširila po vsem svetu. Na sliki vidite poslopje Central Exchange Building, ki jo je dala zgraditi Farmers Union v St. Paul, Minn.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO ŠE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kot najboljšo jugoslovansko bratsko zavarovalnico, ki plačuje NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbi-ni v Ameriki. Posluje v 17. državah ameriške Unije. Premoženje nad \$1,500,000.00. — Za ustanovitev nove-ga društva zadostuje 8 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na:— GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

OZDRAVLJAJOČE ROKE

Mati polaga jakajočemu o-troku roko na boleče mesto in že se je otrok pomiril, bolečina je popustila, dete je pod ma-terino roko zaspalo. To je en-sam in zelo običajen primer, kako more roka zdravega člo-veka vplivati zdravilno na o-boleli organizem sočloveka. Ta primer je celo tako običajen, da niti ne razmišljamo dosti o njem in ne stičemo za nje-govimi globljimi vzroki. Do dan-es se večina zdravnikov v svojem skepticizmu brani iz-vajati naravne konsekvence iz takšnih dejstev. Roka sama po njihovem mnenju ne ozdrav-lja, delati mora s kakšno kemi-kalijo ali kakšnim instrumen-tom, da bo imela kakšen učin-ek. Roka sama na sebi ni o-zdravljajoč instrument — to je zmotno naziranje!

Če se človek v poštenem na-menu, da bi pomagal drugemu, osredotoči, gre iz njegovih stegnenih prstov kmalu ne-keksen žarkovni snop, ki sprav-lja stanice in soke v bolniko-vm telesu v živahno gibanje in je sposoben obnoviti motnjo v harmoniji organskega življe-nja, ki jo imenujemo bolezen. Ta trditve se skeptičnim mo-žganom kar tako sicer ne more videti posebno prepričevalna, lahko pa jo je podpreti z do-kazi. Celotno grobi človeški čuti so sposobni doznavati po tel-skrivnostnih žarkih povzroče-ne pojave. Po nekoliko gibih z roko, ki se bolniki niti ne do-takne, temveč jo je treba drža-ti kakšen meter od bolnikove-ga telesa, se pojavijo na njem vidni drgeti, ki se stopnjujejo do živahnih gibov. Često se bolnik sam upira tem mišičnim drgetom, a navzlic temu psihič-nemu odporu doseže magneti-zirajoči zdravnik zaželeno re-akcijo. Logična je tedaj dom-neva, da izvira nekaj materi-alnega iz človekovih rok in se prenaša na bolnika, da povzro-či komplicirane gibe. Dr. Mes-mer je to materialno imenoval "magnetsko žarenje", mi ime-nujemo isto stvar isto tako sa-movoljno "živčno žarenje". — Ne vemo namreč dobro, kje imajo ti žarki v organizmu svoj vir. Poznamo samo učinek, ki je pa lahko čudovit.

Seveda bi bilo neumno, če bi

hotel zdravnik zavračati veli-ke pridobitve moderne medici-ne in zdraviti iz principa samo magnetsko. To bi bila lahko-miselnost, ki bi izdajala ne-pravega zdravnika. Prav tako lahkomišelnost pa bi bilo zavra-čati magnetsko zdravljenje, ki lahko dopolni učinke drugih zdravilnih načinov in v mno-gih primerih doseže uspeh, ki ga vsi drugi načini ne zmore-jo.

FRANCIJA IN DIKTATURA

Pariški "Petit Journal" je razpisal nagradno glasovanje o tem, koga bi si želel franco-ski narod za diktatorja, če bi bila Francija prisiljena uvesti diktaturo. Čeprav Francozi ni-so prijatelji diktatorskega re-zima, je vendar poslalo odgo-vor na zastavljena vprašanja okoli 200,000 čitateljev lista. Glasovi pa so bili zelo razcep-ljeni. Največ jih je dobil sivo-lasi maršal Petain. Nanj je od-padlo 38,000 glasov. Za njim je dobil največ glasov zunanji minister Laval, namreč 31,000. Šele precej daleč za njim so se čitatelji lista izjavili za bivše-ga ministrskega predsednika Gastona Doumergue, ki je do-bil 24,000 glasov. Francoske-mu listu se zdi zelo čudno, da je tako močno padel ugled Doumerguea, ki je bil še pred letom dni najmanj tako priljub-ljen kakor maršal Petain ter bi bil tedaj gotovo daleko preko-sil Laval, ki pa je obrnil nase veliko pozornost, odkar je na-stopil lanskega novembra v Zenevi. Ta dogodek ga je po-rinil v najsprejnejše vrste francoskih politikov.

ZASTRUPLJENJE

Z ŽGANJEM

Utica, N. Y., 29. januarja. — Ker je od četrtega za zastru-pljenjem z žganjem že umrlo 16 oseb, 13 pa se jih še bori s smrtjo v bolnišnici, je bilo po-slanih več zveznih agentov, da najdejo izvor tega strupenega žganja. Med mrtvimi so tudi tri ženske.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vseled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, budiš prošnje za povratno dovolje-nja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje po-trebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in snovotvla-mo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

15

Wolfrata je pregovoril in se je pripeljal v Berchtesgaden; toda ni prišel sam; s seboj je pripeljal svojo petletno sestro in največ se je zgodilo zaradi tega otroka, da je Wolfrat do bil prosto najemnik. Med šivalkami solnih vreč v tovarni je našel osirotelo dekle, ki je bilo naklonjeno temnemu in zakritemu možu. Nekoč je bil obvaroval slabega ravnanja, ko jo je nek tuj voznik na njen odločni "ne", s čimur mu je odgovorila na neko visiljivo vprašanje hotel poplačati z bičem. Leto pozneje sta postala mož in žena. Pričeli so s tremi: Wolfrat, Zefa in Gitli, držali so trdno skupaj in so bili zadovoljni s pičlim zaslužkom; najprej je prišel en deček, nato deklica; nato pa pride bolezen, skrb in stiska. V teh slabih časih je bila Gitli dobri duh majhne hiše; njeno nežno bitje je olajšalo zakrknjeno bratovo jezo, njeno prisrčno veselje je razvedrevalo bolno ženo in pri svojih petnajstih letih je delala kot starka ter si pridobila oba otroka s skrbno ljubeznijo, tako da sta vsela na njej skoro z večjo ljubeznijo kot na materi.

S svojega pota v samostan je prinesel domov težko srce. Ko pa pri spletni vrtni ograji odpre lesena vrata, je bila njena velika žalost, ki jo je težila, potolažena v skrbi za druge malenkosti. Skrbno gleda okrog; vse se ji zdi v redu; sedem kokoši se izprahaja po trati, valjajo se v krtovih kupih in stresajo perje na soncu. Mirno se v krogu paseta obe kozi okoli dreves, na katere sta bili privezani na dolgi vrvi. Gitli pa zapazi v travi umazano srajčico, iz katere molita dve brcajoči nogi; petletni deček leži raztegnjen na trebuhu na trati in z obema rokama greblje črno prst, kot bi bilo treba spraviti zaklad na dan.

— Toda Lipe — zakliče Gitli, — kaj pa delaš?
— Mihi lovim! — pravi tiho mali krtov lovec ter hoče zopet priči s kopanjem.

— Ali si neumen? — pravi Gitli. — Tukaj ležiš na mrzli zemlji! Takoj vstani!

Lipe godrnja vstane in Gitli začudena tleskne z rokami

— Lipe! Ojoj, kako pa izgledaš? Ditlita bo takoj jokala. — Ditlita — to ime so iznašli njegova otročja usta, ker ni mogel izgovoriti "teta Gitli".

Ditlita bo jokala! To je bil z Lipeta najučinkovitejši opomin. Usta zategne kot ponovico, razprostre roke z iztegnjenimi prsti ter z resnimi očmi gleda po sebi navzdol. Na dolgi srajci, ki je bila njegova cela obleka, tudi najostrejši pogled ne bi več videl, da jo je Ditlita zjutraj popolnoma belo vzela iz skrinje. In te roke! In obraz kot bi bil Lipe skušal z zobmi potegniti miš iz zemlje.

— O, moj Bog, moj Bog! — stoka Gitli. — Kaj ne? Sedaj gledaš! Da, da! In Ditlita bo jutri zopet stala v vodi in prala srajco. Takoj povej: kak poba si?

— Poreden poba! — prizna Lipe s hvalevredno odkritosrčnostjo, medtem ko mu solze zalijejo oči.

— Da, to si: — mu pritrdi Gitli, pograbi dečka za komolce ter gre proti odprtim hišnim vratom tako naglo, da jo Lipe s skakanjem in opotekanjem komaj dohaja.

Bila je siromašna soba, v katero stopi, opremljena z najpotrebnejšim kmetijskim pohištvo, toda vse čisto, miza in klopi lepo pomite. Za belo pobarvano lončeno pečjo stoji velika dvojna postelja in v kotu med posteljo in zidom počiva Zefa, soljarjeva žena v naslonjaču, spletenem iz vrbovih vej. Zebe jo, debela ruta ji je ovita okoli ram in čez naračje ji je razgrnjena platnena odeja. Plavi lasje so ji razpuščeni ter vise v tankih, medlih kosmih okoli bledega, suhega obraza z bolešno blestečimi očmi. Po njenem zadržanju je bilo mogoče videti, da je slaba; popolnoma onemogla sedi med ročaja ma naslonjača, ki ji ga je Wolfrat ob prostem dnevu spletel, ker je že tako težko ležala.

Bolna žena pa bolniška strežnica! V blazinah, ki so bile prevlečene z raskavim platnom, leži triletno dekletce; v bujnih krdlih se razliva zlati lasje okoli majhnega obraza; čegar lica gore v rdeči vročini. Tanki, tresoči se prstki se igrajo na odeji z že napol zvenelimi trobenticami in vijolicami, katere je otroku prinesla Gitli, predno je odšla z doma.

In ko dekle odpre vrata, se otrokove oči veselo zasvetijo.

— Ditlita, — pravi tiho in iztegne ročice.

— Da, moja Mimica, že pridem, — pravi Gitli z ljubeznivim nasmehom in kimanjem. Malega predneža, ki ga je privlekla, postavi sredi sobe. — Samo pogledj, svakinja, kako ta poba zopet izgleda.

Čez Zefine poteze se razlije bolesten nasmeh. In ko mali grešnik opazi, da ga mati ne zmerja, temveč smeje, veselo vzklikne, kot bi moral oznaniti kako svoje posebno junaško dejanje: — Lipe umazanec, umazanec! — In kot splašen čmrl brenči in pleše po sobi.

Gitli sede na posteljo; otroka pritisne k sebi, otrok pa se s svojimi tenkimi rokami oklene njenega vratu. V takem objemu, z licem naslonjenim na lice, se zibljeta sem ter tja in pri tem poje otrok s priljubljenim glasom.

Skozi nizko okno pada svetel solnčni žarek, ki v temni sobi zbudi tisoč letajočih praškov. Ali je po hudi zimi hotela priti pomlad tudi pod to streho? Čas je že bil za to!

Gitli se loti dela. V svoji majhi čumnati zamenja svojo "lepo" obleko s ponošnim rdečim krilem. Prej še pobere na vrtu perje, ki je odpadlo kokošim, da bi se bolni otrok, mogel kratkocoasiti. Nato pride Lipe na vrsto. Gitli poklekne na tla in postavi predse majhen lesen škatl z mrlo vodo; s platneno cunjico obdeluje malemu dečku obraz in roke, da mu prične koža goreti. Ako kaj zagodrnja, tedaj pride takoj: — Bo di lepo pridem, Lipe, ali pa Ditlita jokala.

(Dalje prihodnjič.)

Iz Slovenije.

Zaradi padavice v smrt

V Vrtičah pri Sv. Kungoti v mariborski okolici se je pripetila tragična smrtna nesreča, ki je povzročila v vsem okolišju globok odmev in sočutje. V plitvi, komaj 80 cm globoki mlaki tik svoje hiše je našla nesrečno smrt mlada žena Marija Špan, soproga posestniškega sina Konrada Špana iz Vrtič. Nesrečo je zakrivila neozdravljiva padavica, na kateri je pokojnica bolehal. Iskala je pomoči proti tej bolezni pri raznih zdravnikih, dvakrat se je že zdravila v mariborski bolnišnici, toda vse je bilo zaman. Dostikrat jo je pri jela padavica po trikrat na dan in že nekaj krat se je nahajala radi tega v smrtni nevarnosti. Rečica je bila tako ostrušena, da si ni upala nikamor od hiše, hudo pa so trpeli tudi domači. Usodnega dne je zjutraj med 9. in 10. uro pripravljal v kotlu kuho za svinje. Prinesla je nekajkrat vode iz bližnje, nekaj korakov od hiše oddaljene plitve mlake. Mož je med tem časom pripravljal v hiši južino. Ko je okoli desete ure poklical ženo k predjužniku, se mu ni oglašila. V zli slutnji jo je šel iskat, ter jo našel že mrtvo. Ležala je poleg mlake tako, da ji je bila še glava v vodi. Dvignil jo je iz vode, poklical še sosedo na pomoč, toda nesrečnici niso mogli več pomagati. Uboja ženo je prišla pri zajemanju vode zopet padavica. Onesvestila se je ter padla, da ji je glava ostala pod vodo. Ker je ležala tako takih 15 minut, se je med tem časom zadušila.

Smrt dveh uglednih Celjanov.

17. januarja je umrl po daljšem bolehanju na svojem veleposestvu na Babnem pri Celju v starosti 53 let znani veleposesnik, pekovski mojster in

gostilničar M. Janič.

Iste dne je umrl v Celju po kratkem trpljenju v starosti 60 let restavratore in posestnik Mihael Kus, bivši lastnik nekdanje Mayerjeve izdelovalnice soda vode na Glavnem trgu.

Sodba.

Te dni se je zaključila dnevna obravnava proti 15 obtožencem zaradi komunistične propagande. Apih je bil obsojen na štiri leta ječe, izgubo častnih državljskih pravic dobo petih let ter na izgubo državne službe, Vrnč pa na tri leta ječe, 4-letno izgubo častnih državljskih pravic ter izgubo državne službe.

Ostali obtoženci, ki so mladoletni, so bili deloma oproščeni, deloma pa pogojno obsojeni na ječo od šestih do 8 mesecev.

Star grešnik pred novomeškim sodiščem.

Pred malim senatom novomeškega okrožnega sodišča se je zagovarjal zaradi številnih tatvin že večkrat kaznovani mesarski pomočnik A. Žabkar iz Podulice, občina Raka. Žabkar je bil v tesnih odnosih z vlomilecem Jožetom Štangljem in ubitim vlomilecem Janezom Mrvarjem. Državno tožilstvo je Žabkarja to pot obtožilo štirih deliktov: tatvine dirkalne ga kolesa na škodo F. Bregarja iz Ljubljane, tatvine kolesa znamke "Adler", katerega lastnik je neznan, protipravne prisvojitve kolesa posestnika Ivana Štanglja in obenem prometne knjižice, ki m ujo je ta zaupal, in naposled vlagačarstva in beračenja. Žabkar je tudi na sumu, da je izvršil še več vlovov, zlasti v okolici Zagreba. Ti vlovni pa niso pojasnjeni. Sodišče je Žabkarja obsojilo na dve leti in dva mesece ječe.

V oči poper, v grlo nož.

Žrtev nenavadnega in surovega napada je postal Pepo Kampič, znani boksaški mojster v Mariboru. Zvečer ga je v Tomšičevem drevorju napadel neznanec, ki je čakal v zasedi, skrit za kostanjem. Ko je stopil Kampič mimo, mu je vrgel v oči s soljo pomešan poper, nato pa je tako omamljenega z pripravljenim nožem sunil v grlo. Zadal mu je globoko in nevarno rano, iz katere je močno krvavel. Kampiča so reševalci prepeljali v bolnišnico.

Huda nesreča.

35-letni delavec Miha Gumsej v Poljčanah se je hudo po nesreči. Ko je gnil mladega, bika iz hleva, se je biku na zamrznjenih tleh spodrsnilo in je padel. Gumsej je hotel pomagati živali na noge, pri tem ga je pa bik zabodel po nesrečnem naključju v oko ter mu ga iztaknil. Pripeljali so ga nemudoma k zdravniku, ki mu je nudi prvo pomoč, nakar ga je poslal v bolnišnico. Tudi drugo oko je v nevarnosti.

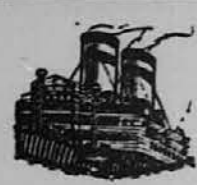
POGUMNA PODLASICA

Prijatelj narave na Nemškem piše v nemških listih: — Mrzlega zimskega jutra sem korakal proti mestu, po poti, po kateri ljudje zelo hodijo. Naenkrat je pred menoj preskočila pot podlasica, ki je držala miško v gobcu. Tik pod mojimi nogami je smuknila v luknjo vodnega kanala. Odprta na mreži pa je bila le tolika, da je podlasica morala spustiti miš, da bi jo potem ritensko potegnili seboj v luknjo. V tem hipu sem s palico pobrskal miš kak meter stran od odprtine. Nato sem jo pobral, da bi videl, ali še živi. Pa sem delal račun brez podlase, ki mi ni hotela prepustiti plena. Glasno cvilec je nenažno skočila vame do prsi, da sem ves prestrašen izpustil

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

116 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAKO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

SHIPPING NEWS

2. februarja: Champlain v Havre

Rex v Genoa

6. februarja: Olympic v Chrbourg

9. februarja: Bremen v Bremen

Ile de France v Havre

13. februarja: Conte di Savoia v Genoa

14. februarja: Washington v Havre

15. februarja: Berengaria v Chrbourg

21. februarja: Saturnia v Trst

22. februarja: Europa v Bremen

Olympic v Chrbourg

23. februarja: Champlain v Havre

27. februarja: Manhattan v Havre

Rex v Genoa

1. marca: Majestic v Chrbourg

2. marca: Ile de France v Havre

6. marca: Albert Ballin v Hamburg

President Harding v Havre

8. marca: Berengaria v Chrbourg

Bremen v Bremen

Westerland v Havre

9. marca: Paris v Havre

Roma v Genoa

13. marca: Deutschland v Hamburg

Washington v Havre

15. marca: Olympic v Chrbourg

16. marca: Champlain v Havre

Conte di Savoia v Genoa

20. marca: Hamburg v Hamburg

Vednam v Boulogne

Pres. Roosevelt v Havre

22. marca: Pennland v Havre

Majestic v Chrbourg

23. marca: Ile de France v Havre

27. marca: New York v Hamburg

Saturnia v Trst

Manhattan v Havre

29. marca: Berengaria v Chrbourg

Bremen v Bremen

30. marca: Paris v Havre

Stuttgart v Hamburg

Rex v Genoa

miško. Nato je miško naglo pobrala ter jo zvlekla v luknjo.

Ta pogum in odločnost male roparice sem moral občudovati Lahko si torej mislite, koliko taka živalca naredi škode med malo gozdno divjadjo, če si upa planiti celo v človeka — za svojim plenom.

NOVA PRAVDA ZA STARO

DEDŠČINO

Na pariškem sodišču se je te dni začel proces za ogromno dediščino l. 1873. v Parizu umrlega vojvode Karla II. iz Braunschweiga, ki je umrl v prognanstvu na francoskih tleh ter je zapustil ob svoji smrti ogromno premoženje 350 milijonov zlatih frankov, kar znaša v papirnatih frankih pol drugo milijardo francoskih frankov.

Pokojni vojvoda je zapustil to vsoto mestu Ženevi. Toda po smrti so nastali zaradi dediščine veliki spori. Oglasila se je namreč pokojnikova hči, grofica iz Kolmarja, ki je vzela za moža francoskega vikomta Eugena de Clivryja. Ženska pa ni imela sreče na sodišču. Pri požaru braunschweigskega gradu je namreč ogenj uničil vse listine, ki bi lahko izpričale očetovstvo v Parizu umrlega vojvode. Kar ni bilo usojeno materi, pa bo, kakor vse kaže, dosegel sin. Grofica ima namreč sina Ulrika, ki si je z velikim trudom v desetletjih nabral vsa potrebna dokazila o svojem izvoru. S pomočjo vseh potrebnih listin je dosegel, da je sodišče ugodilo njegovi pritožbi in začelo obravnavo proti mestu Ženevi, ki bo moralo izplačati poleg poldruge milijarde papirnatih frankov dediču tudi ogromne obresti za primer, da izgubi proti vnuku imenovanega plemenitasa.

SVET JE NORIŠNICA

Pariški reporterji so imeli te dni priliko, da prisostvujejo senzacionalnemu odhodu iz civiliziranega sveta. Mož, ki je četrto stoletja preživel kot kaznjence v deželi mrzlice, tropeske vročine in strahote in ki je pred pol leta po svoji pomilostitvi prišel, da si ogleda domovino, po kateri je ves ta čas hrepenel, se je vračal prostovoljno v peklo deportiranec, ker ne more razumeti in prenesti napredka, ki ga je v četrto stoletja doživelo civilizirano človeštvo. Poročnik injske ladje Charles Benjamin

Ullmo je zagrešil izdajo vojaških skrivnosti in so ga obsodili na Vražji otok, a po 25 letih, kakor rečeno, pomilostili. Ves ta čas je nanj z redko zvestobo čakala njegova nedokdana zaročenka in komaj ga je dočakala, se je ponovno poslovil od nje — tokrat za vselej.

"Dovolj mi je. Vsak dan, ki bi ga tu prebil, bi bil en dan preveč," je izjavil reporterjem pred vstopom v vlak. — "Niso osebni razlogi, ki me tirajo proč, vse skupaj me odganja. Strašno sem razočaran. V svoji samoti sem slišal o ogromni spremembi, ki je zajela sveta, o čudovitih izumih in novih možnostih. Videl sem samo to, da drevijo ljudje namestu z 20 kilometrskim tempom, s 100kilometrsko brzino proti zelo dvomljivemu cilju. Ljudje žive kakor v norišnici in vsak dan izumijo kaj, kar jih dela še bolj nore. Nočem biti deležen tako zvanega napredka, vračam se v Guyano. Ali so ljudje tam boljši? Mirnejši so gotovo. Če pojde tako dalje, s to norostjo, z brzino, padanjem naravnostnega nivojeja in duševnosti — potem čaka svet ali vsaj Evropo strašen konec. — Sprva bo to takšna vojna, ki ne bo izraz sovraštva proti kakšnemu ljudstvu in ne posledica politične napetosti, temveč samo ob sebi umevna eksplozija zlih sil, ki jih s takšnimi trudom zbirate... Ne, meni je dovolj človeške skupnosti. — Tam bom sam."

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja". "Ob Vardarju": kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihja in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI ! !

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 59% strani, s slikami

Vsebina:

Jezero smrti; Moj romar ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi

Cena1.50

PO DIVJEM SUDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina:

Anadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjena

Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina:

Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Nasr

Cena1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina:

Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina:

Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES